

Lidi shání brambory, uhlí, orají záhumenky. Kamna a hrnce na zelí na dračku. Co Fiala neví. I o Václaváku

- CZ24 News | 2. listopadu 2022

ČESKO: Lidé nevěří vládě, že zimní situaci zvládne, tudíž se zabezpečují sami. Jak proti cenám energií, tak proti cenám potravin, sdělil ParlamentnímListům.cz blogger Vidlák, který z pozice občana jihu Moravy již dlouho komentuje dění v Česku a mapuje i protivládní demonstrace na Václaváku. Na svém blogu vystupuje pod pseudonymem, redakce ParlamentníchListů.cz však jeho identitu zná. Uvažuje též o Andreji Babišovi coby „náhražce“ vlasteneckého kandidáta či o nejednotě protestního hnutí.

Babiš do prezidentské volby nakonec nastoupí. Kandidáti, kteří jsou považováni za vlastenecké, na tom nejsou oslnivě. Co může „lidem z Václaváku“ nabídnout Babiš jakožto náhražka? Mají ho vůbec brát vážně?

Andreje Babiše je nutné brát vážně už jen proto, že v posledních parlamentních volbách měl takřka třicetiprocentní volební podporu. Kdo jiný to má? Navíc má republiku objetou křížem krážem a byl i tam, kde se před dávnými časy naposled zastavil autobus Zemák tehdy rostoucí ČSSD. Pobyt v opozici rozvázal hnutí ANO ruce, a tak se mohlo věnovat univerzálně použitelné kampani, které příslušníci vládní věrchušky ještě dělali reklamou kladením různých překážek Babišovu karavanu. A i když teď Babiš nadále „smí“ na prezidentskou kampaň utratit jen padesát milionů, je to už jen taková trešnička na dortíčku předchozí půlroční agitační činnosti. Navíc bychom neměli zapomenout, že i když Andrej Babiš ohlásil kandidaturu až teď, zcela určitě se jeho poradci touto otázkou zabývali už dávno a řádně se na „šéfovo“ rozhodnutí připravili. Andrej Babiš svojí kandidaturou v podstatě zařídil, že se všichni ostatní kandidáti musejí „poprat mezi sebou“ o jedno jediné místočko ve druhém kole. Logika velí neplýtvat silami na těžkou váhu Babiše, ale zaměřit se na ostatní soupeře ve snaze je o kousek předběhnout. Počítám tedy, že kampaň před prvním kolem bude řádně špinavá a této „žumpě“ se nevyhnou ani vlastenečtí kandidáti, kteří si užijí nálepek a hnojometů v nadstandardním množství.

Vlastenečtí kandidáti by museli zvolit taktiku „Horáček a Hilšer“ – vybrat mezi sebou jednoho a tomu dělat „předjezdce“. Jít do televizních debat, tam se bít za někoho jiného a pár dní před volbami odstoupit a vyjádřit mu podporu. Lidé z Václaváku by k této „oběti“ měli prezidentské kandidáty tlačit, tím víc, čím více nemají v lásce bývalého premiéra. Pokud vlastenecká scéna nevygeneruje jen jednoho kandidáta, tak budou mít ve druhém kole na výběr Babiše a třeba Nerudovou... Ale i kdyby se vlastenecká scéna dohodla na jednom jménu, i kdyby všichni zapomněli na dlouhou historii bratrovražedných rozbrojů, stejně je šance na protlačení vlasteneckého kandidáta jen malá. Babiš nemusí lidem z Václaváku nabídnout nic. Až bude ve druhém kole s někým od vládních stran, stane se „náhražkou“ sám o sobě.

Jedna věc je, zda bychom si to přáli, druhá věc je „metoda provedení“. Může Babiš dosáhnout toho, že všichni odpůrci Fialovy vlády budou volit ve 2. kole voleb, i kdyby si předtím měli dát na kuráž panáka?

Jak znám líbodémo kandidáty, jejich hlavním hendikepem je, že se nesmějí ani o milimetr odchýlit od toho, co jejich voliči (a novináři a aktivisti a Milion chvilék) chtějí slyšet. Andrej Babiš je k poražení, pokud jeho soupeř bude alespoň trochu mluvit jako Babiš, aby mu sebral nějaké hlasy. Ale to nebude

smět, protože by se na něj slétli jeho vlastní lidé jako na zrádce. Takto prohrál Schwarzenberg, takto prohrál Drahoš. V táboře Babišových příznivců a vlasteneckých voličů si žádné hlasy nenaloví, protože by mu to jeho voliči neodpustili. Andrej Babiš naopak ničím podobným omezený není. Může si pozvat Orbána, může vzkázat demonstrantům z Václaváku, že s nimi cítí, může ve Sněmovně říkat to, co se říká na ulici, protože jeho kmenoví voliči na to víceméně vlastně čekají. Babiš má spoustu možností, jak může oslovit oněch milion hlasů, které v parlamentních volbách propadly, protože o své voliče díky tomu nepřijde. Otázkou tedy jen je, zda si Babiš vůbec přeje tyto voliče oslovit.

Zmapoval jste i poslední protivládní demonstraci, kterou už pořádal jen L. Vrabel. Odborníci, kteří řečnili na těch minulých, se seskupili kolem J. Havla. Čili asi už konec jednoty? Co s tím nyní? Kdo pochybuje o vládním postoji směrem k Ukrajině a Rusku, stává se skoro „nepřítelem lidu“. Je taková „palba“ z hlediska vlády udržitelná, nebo se bude muset v zimě zmírnit?

Věru, nepřítel nám netřeba, vystačíme si sami. Potkal jsem se v podstatě se všemi organizátory demonstrací a z našeho setkání jsem si ve všech případech odnesl velmi pozitivní dojem. Všichni mají rádi tuto zemi, všichni chtějí, aby byl náš derniér Fiala co nejdříve odejit, případně vyneset v zubech. Všichni se víceméně shodují na tom, co nechtějí, i na tom, co chtějí. Zbývá maličkost... zvolit společnou cestu a tam naráží kosa na kámen. O zbytek se pak postaralo pár zbytečně ostrých slov vyřčených do internetového éteru, odkud se tuplem nedají vrátit nazpět ani párem volů, a ještě navíc zůstanou k dispozici navěky... a neštěstí bylo hotové. Vosa sedí králi na nose a zase se na ni jde se sukovicí. Ve svém včerejším článku na Vidlákových kydech jsem psal, že náklady na tuto vzájemnou válčičku budou zřejmě příliš vysoké, než aby ten spor stál vůbec za to a vyzval jsem znovu k jednotě všech se všemi a chtěl bych věřit, že to ještě může dobře dopadnout. Pro vládu pak samozřejmě není nic snazšího, než tyto rozbroje rozdmýčkovat a nechat organizátory, ať se vyčerpají sami i s lidmi, kteří (zatím) velmi disciplinovaně jezdí demonstrovat ze všech koutů republiky.

V této chvíli vláda na své strategii nemusí měnit vůbec nic. Stačí předstírat, že něco dělají a doufat, že ochota demonstrovat brzy skončí, protože to nikam nepovede. Pochody na Českou televizi, které skončí těsně před vchodem, ty to nevytrhnou. Řekněte nám, prosím, upřímně: Co si lidé u vás na jižní Moravě o tom všem, co jsme probrali, myslí? Ať pánové v Praze vědí...

Lidé v mém okolí teď myslí především na to, jak dát do pořádku svoje náčiní, jak zorat záhumenky, jak si obstarat krmení pro dobytek, kde ještě sehnat nějaké to palivové dříví či uhlí a diskutují o tom, kolik nafty je rozumné mít doma pro traktor, kdyby to náhodou všechno opravdu kikslo. K tomu začíná čas zabijaček, martinských hus, ochutnávání mladého vína a zjišťování, jak se odvětrala meruňkovice. Navenek se vše jeví téměř normálně. Ale také vím, že sklepy na brambory jsou letos plnější, stejně naplněné jsou i mrazáky s masem, letos žádné demižony nezahálí a bedničky s cibulí a česnekem jsou také o dost hojnější. Kolegyně v domácích potřebách říkala, že se prodalo opravdu hodně kameninových hrnců na zelí. Kamarád v prodejně zahradní techniky mi potvrdil nadstandardní zájem o elektrocentrály a kamna jsou také vyprodaná. Z úrodného kraje těžko čekat pochody proti vládě, protože tady se skoro každý umí postarat sám o sebe a většina by se postarala i o své sousedy a přátele, ale zmíněné nákupy celkem jednoznačně ukazují, že lidé vládě její starost o blaho národa moc nevěří.

[ZDROJ](#)